

have Noget imod at understøtte dette Forslag. Fleertallet siger udtrykkelig i Betænkningen, at ifølge den almindelige Lovgivning mener det, at Servituten bliver ved; men det er kun den almindelige Lovgivning, jeg vil have Domstolene til at anvende. — Det ærede Fleertal gjør det Forslag, at der skal afgives 50 pCt. af Eiendommens forøgede Værdi til Statskassen. Det er nu meget tvivlsomt, hvad en saadan Sum kan ansættes til; men den Overst, som der er omdeelt her idag, viser, at hvis den ærede Ministers Forslag bliver taget til Følge, vil Statskassen af 40 Tønder Land — jeg beder erindret, at det ikke er mere end 40 Tønder Land — faae en Indtægt af omtrent 2 Millioner. Jeg vil nu spørge, om Rogen kan antage dette for at være en billig Afstindelsesmaade. 40 Tønder Land befries fra en tvivlsom Servitut mod en Betaling af 2 Millioner Rigsdaler — det er Mellemstafsen, jeg tager ikke Iderjatsjerne. Jeg siger, at efter min Mening er dette en højst ubillig Afstindelsesmaade. Fleertallet tager Halvparten af den formodede Fordeel til Indtægt for Statskassen; der kan naturligviis være Tvivl om, hvorvidt Halvparten er billig eller ikke, derom skal jeg ikke disputere med Rogen, men jeg maa beklage, at det ærede Udvalg gjør eet Forslag i Loven og giver en anden Erklæring i Betænkningen. Naar der tales om den forøgede Værdi, saa maatte man jo have en Veiledning til at see, hvor stor den forøgede Værdi er. I Lovudkastet, — og det er det, der understøttes af Fleertallet, — siges der, at den Værdi, der skal lægges til Grund, er den, som Grundene hidtil have haft efter den berettigede Brug. Andet staaer der ikke der; men i Udvalgets Betænkning staaer der noget Andet; der staaer der, at Taxationen skal stee efter alle de foreliggende Omstændigheder. Dette er noget ganske Andet end den berettigede Brug. Jeg skal anføre Exempler, og de Exempler, jeg nu vil anføre, vil jeg kunne paavise i Virkelighed at finde Sted. Hvis f. Ex. en Mand har kjøbt en Eiendom paa dette Terrain til en højere

Pris, end den i Virkeligheden er værd, hvis en Eiendom er kjøbt under Forhold, som nu have forandret sig, eller der i Fremtiden indtræder Forhold, som medføre en Omstiftelse af dens Værdi, saa siger jeg, at efter Udvalgets Betænkning kan man tage Hensyn til disse Omstændigheder, men efter Lovteksten kan man ikke gjøre det. Den berettigede Brug staaer ikke i nogen Forbindelse med Kjøbesummen. Men dersom der nu paa denne Grundstrækning gives en Eiendom, der har kostet 30,000 Rd., men den ikke er mere end 20,000 Rd. værd, skal saa den Mand, der eier den, ikke have den betragtet for at være for ham af en Værdi af 30,000 Rd.? Jeg troer, at i saadanne Tilfælde vil en Anvendelse af Lovens Text være en overordentlig haard og ubillig Medfart; men Teksten maa dog visnok gaæ foran Motiverne. Jeg skal derfor henstille til det ærede Udvalg, om det, hvis Fleertallets Forslag vedtages, ikke nærmere vil overveie, hvorvidt der skal gjøres Modificationer med Hensyn til Beregningsmaaden. — Der er et andet Punkt, som den ærede Ordfører gled over med sin sædvanlige Lethed, men det kan jeg virkelig ikke . . .

Formanden: Jeg skal dog henstille til det ærede Medlem ikke saaledes at karakterisere andre Medlemmers Optraeden.

Alberti: Jeg mener det ærede Medlems Lethed som Ordfører. Det er det Punkt, der angaaer Forrentningen. Den ærede Ordfører sagde ganske i Almindelighed, at Udvalget ikke vilde tale om Afsløsningsvilkårene; men det Spørgsmaal om Forrentningen har dog en overordentlig stor Betydning. Som jeg før bemærkede, er jo den Sum, som kan ventes for Afsløsningen, meget ubestemt; men naar man gjennemgaaer den Fortegnelse, jeg før nævnte, saa finder man deri opført en Grundeier, som eier omtrent 12 Tdr. Land, en anden Grundeier har omtrent 10 Tdr. Land, og en tredje har omtrent 8½ Tdr. Land. Jeg